

Al Guillem i a la Martina els agradava molt anar a casa dels avis. Vivien en una masia envoltada de camps i boscos. Els avis, que eren molt manetes, havien construït una caseta de fusta dalt d'una figuera enorme que hi havia al costat de l'hort. Era el seu amagatall predilecte!

Des d'allà dalt podien veure els conills que corrien per amagar-se quan l'avi llaurava el camp amb el tractor. I també l'àvia i la mare quan lligaven les tomaqueres o el pare collint les patates que es menjarien per dinar.

A la nit seien dalt de la teulada de la caseta a mirar els estels. El cel semblava un camp de roselles blanques!

Els dies de pluja jugaven al graner, un lloc fantàstic on anaven a parar totes les andròmines oblidades: un cavallet de fusta, un maniquí de quan l'àvia feia de modista, caixes plenes de llibres antics i molts estris colgats de pols que ja no feien servir. I el que al Guillem i a la Martina més els agradava: el bagul de les disfresses! L'àvia havia guardat un munt de vestits de quan ella i l'avi eren petits i feien teatre al casinet del poble.

